

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 6T/108/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8415010353
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 02. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Juraj Fújerik
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2019:8415010353.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok samosudcom JUDr. Jurajom Fújerikom na hlavnom pojednávaní konanom dňa 14.02.2019 v Kežmarku, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaní

1/ M. A., nar. XX.XX.XXXX S. G.O., H. N. F. XXX,
P. G.,

2/ U. A., nar. XX.XX.XXXX S. G., H. N. F. XXX,
P. G.,

u z n á v a j ú s a z a v i n n ý c h , ž e

ako zákonití rodičia O. M. A., D. XX.XX.XXXX, O. G. A., D. XX.XX.XXXX V. O. S. A., D. XX.XX.XXXX, žiakov Základnej školy s materskou školou F., okr. Kežmarok, si voči nim zanedbávali svoje zákonné povinnosti rodičov tým, že O. M. A., D. XX.XX.XXXX, umožnili počas školského roka 2014/2015 v období od 02.09.2014 do 30.06.2015 bezdôvodne a bez ospravedlnenia vymeškať 491 vyučovacích hodín, O. O. G. A., D. XX.XX.XXXX, umožnili počas školského roka 2014/2015 v období od 02.09.2014 do 30.06.2015 bezdôvodne a bez ospravedlnenia vymeškať 439 vyučovacích hodín a O. S. A. D. XX.XX.XXXX, umožnili počas školského roka 2014/2015 v období od 02.09.2014 do 30.06.2015 bezdôvodne a bez ospravedlnenia vymeškať 493 vyučovacích hodín, pričom na upozornenia školy nereagovali dostatočne a o výchovu a zabezpečenie dochádzky svojich detí do školy sa nestarali,

t e d a

vydali úmyselne osobu mladšiu ako osemnásť rokov nebezpečenstvu spustnutia tým, že jej umožnili viesť záhaľčivý život a spáchali taký čin závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas a na viacerých osobách,

č í m s p á c h a l i

prečin ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. b/, ods. 3 písm. a/ Trestného zákona /s poukazom na § 138 písm. b/, písm. j/ Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j ú

1/ M. A.

Podľa § 211 ods. 3 Trestného zákona za použitia § 36 písm. l/ Trestného zákona, § 37 písm. h), písm. m) Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona a § 42 ods. 1 Trestného zákona na s ú h r n ý trest odňatia slobody v trvaní 2 /dvoch/ rokov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona súd obžalovaného z a r a ď u j e na výkon uloženého trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona súd zároveň r u š í výrok o treste z rozsudku Okresného súdu Kežmarok, sp. zn. 7T/137/2016 zo dňa 18.01.2017, právoplatný dňa 18.01.2017, ktorým bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov nepodmienečne so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

2/ U. A.

Podľa § 211 ods. 3 Trestného zákona za použitia § 36 písm. l/ Trestného zákona, § 37 písm. h), písm. m) Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona a § 42 ods. 1 Trestného zákona na s ú h r n ý trest odňatia slobody v trvaní 2 /dvoch/ rokov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona súd obžalovanú z a r a ď u j e na výkon uloženého trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona súd zároveň r u š í výrok o treste z rozsudku Okresného súdu Kežmarok, sp. zn. 7T/137/2016 zo dňa 18.01.2017, právoplatný dňa 18.01.2017, ktorým bol obžalovanej uložený trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov nepodmienečne so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Kežmarok podala na Okresný súd Kežmarok dňa 19.10.2015 obžalobu pod sp. zn. Pv 538/14/7703 - 6 na M. A. a U. A., pre skutok, ktorý právne kvalifikovala ako prečin ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. b), ods. 3 písm. a) Trestného zákona /s poukazom na § 138 písm. b), písm. j) Trestného zákona/, ktorého sa mali obžalovaní dopustiť na skutkovom základe, ako je to uvedené v skutkovej vete výrokovej časti tohto rozsudku.

Po prednese obžaloby prokurátorom boli obžalovaní M. A. a U. A. na hlavnom pojednávaní konanom dňa 26.03.2018 poučení o tom, že ku skutku, ktorý sa im kladie za vinu, môžu urobiť vyhlásenia podľa § 257 ods. 1 Trestného poriadku. Po tomto poučení urobili obaja obžalovaní vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Trestného poriadku, to že sú vinní zo spáchania skutku, ktorý je im v obžalobe prokurátorky kladený za vinu. Na to súd postupoval primerane podľa § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/ a h/ Trestného poriadku a obžalovaní na všetky položené otázky odpovedali „áno“. V zmysle § 257 ods. 6 Trestného poriadku súd zistil stanovisko prokurátorky a zástupkyne orgánu sociálno - právnej ochrany detí a mládeže, ako opatrovníčky maloletých poškodených, ktorí navrhli vyhlásenie obžalovaných prijať. Následne súd vyhlásenie obžalovaných M. A. U. A. o vine zo spáchania stíhaného skutku, bez narušenia jeho skutkovej totožnosti, keď ho právne posúdil zhodne tak, ako bol posúdený v podanej obžalobe, podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku prijal, nakoľko na podklade výsledkov dokazovania vykonaného v prípravnom konaní nemal pochybnosti o vine obžalovaných s tým, že na hlavnom pojednávaní sa podľa § 257 ods. 8 Trestného poriadku vykonajú len dôkazy súvisiace s výrokom o treste, a to oboznámením obsahu listinných dôkazov.

Preto súd na hlavnom pojednávaní konanom dňa 14.02.2019 aj bez dokazovania týkajúcom sa ich viny, uznal oboch obžalovaných za vinných zo skutku v zmysle obžaloby, ktorý právne kvalifikoval ako prečin ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. b/, ods. 3 písm. a/ Trestného zákona /s poukazom na § 138 písm. b/, písm. j/ Trestného zákona. Obaja obžalovaní sa skutku dopustili vo forme nepriameho úmyslu, pretože obaja vedeli, že svojím konaním môžu spôsobiť porušenie záujmu

chráneného Trestným zákonom, ktorým je riadna dochádzka maloletých detí do škody a plnenie si povinnej školskej dochádzky, a pre prípad, že také porušenie spôsobia, boli s tým uzrozmeneň /§ 15 písm. b) Trestného zákona/.

Zo správy Obce F. o povesti oboch obžalovaných vyplýva, že obaja obžalovaní žijú v osade F. spolu so siedmimi deťmi. Domácnosť majú zariadenú skromným nábytkom, elektrinu a ani vodu nemajú zapojenú. Na verejnosti majú obžalovaní slušné správanie, výtržnosti nevyvolávajú a neboli riešení komisiou verejného poriadku v obci. Zo správy o pomeroch vypracovanej Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Kežmarok vyplýva, že obaja obžalovaní žijú v chatrči vo veľmi skromných sociálnych a hygienických pomeroch. Domácnosť je zariadená len najnutnejším nábytkom a deti nemajú vytvorený vlastný priestor na súkromie. Obžalovaní boli oboznámení s následkami pokiaľ nedôjde k náprave v školskej dochádzke ich detí, prisľúbili nápravu, ku ktorej však zatiaľ nedošlo.

Z aktuálneho odpisu registra trestov vyplýva, že obžalovaný M. A. bol doposiaľ sedemkrát súdne trestaný, z toho v troch prípadoch mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody, naposledy rozsudkom tunajšieho súdu sp. zn. 7T 137/2016 zo dňa 18.01.2017. V štyroch prípadoch bol obžalovaný odsúdený pre prečin krádeže podľa § 212 Trestného zákona a v troch prípadoch, vrátane už spomenutého odsúdenia, pre prečin ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 Trestného zákona. Obžalovaná U. A. bola doposiaľ štyrikrát súdne trestaná, z toho v troch prípadoch pre prečin ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 Trestného zákona, pričom v prípade dvoch odsúdení jej bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody. Podobne ako obžalovaný M. A., aj v prípade obžalovanej U. A. je jej posledným odsúdením rozsudok tunajšieho súdu sp. zn. 7T 137/2016 zo dňa 18.01.2017.

Z pripojeného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 7T 137/2016 súd zistil, že dňa 18.11.2016 bola na obžalovaných M. A. a U. A. podaná obžaloba pre prečin ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. b), ods. 3 písm. a) Trestného zákona /s poukazom na § 138 písm. b), písm. j) Trestného zákona/. Rozsudkom Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 7T 137/2016 zo dňa 18.01.2017, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 18.01.2017, boli obaja obžalovaní uznaní vinnými a obom im bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov nepodmienečne so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Na základe žiadosti súdu realizovanej na poklade informácie, že vo vzťahu k trestu uloženému vyššie uvedeným rozsudkom podala obžalovaná U. A. žiadosť prezidentovi Slovenskej republiky o milosť, bolo príslušným pracovníkom Ministerstva spravodlivosti SR dňa 16.11.2018 oznámené, že prezident SR jej žiadosti rozhodnutím č. 8/2018-PR zo dňa 20.03.2018 nevyhovel.

Aby trest mohol zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom, musí v sebe zahŕňať jednak prvok represie (zabránenie v páchaní ďalšej trestnej činnosti), prvok individuálnej prevencie (výchova k riadnemu životu) ako aj prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie na ostatných členov spoločnosti) v zmysle § 34 Trestného zákona. Zároveň trest musí vyjadrovať morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Súd zväžil všetky okolnosti rozhodné pre druh a výmeru trestu, podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona prihliadol najmä na okolnosti a spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce a priťažujúce okolnosti a na osobu obžalovaných, ich pomery a možnosti ich nápravy. V prospech oboch obžalovaných súd zohľadnil jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l/ Trestného zákona, a to že sa k spáchaniu trestného činu priznali a tento úprimne oľutovali. Naopak v neprospech oboch obžalovaných súd pričítal dve priťažujúce okolnosti, jednu podľa § 37 písm. h/ Trestného zákona vo forme spáchania viacerých trestných činov pri ukladaní súhrnného trestu a druhú podľa § 37 písm. m/ Trestného zákona, nakoľko obaja obžalovaní už boli za trestné činy odsúdení, pričom v prípade predchádzajúcich odsúdení sa jednalo o druhovo rovnakú trestnú činnosť. Súd teda zistil prevahu priťažujúcich okolností nad okolnosťami poľahčujúcimi v pomere 2 : 1, a preto v zmysle § 38 ods. 4 zvýšil dolnú hranicu Trestným zákonom stanovenej trestnej sadzby trestu odňatia slobody pre prečin ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 3 Trestného zákona vo výmere od 6 mesiacov až 5 rokov o jednu tretinu, a pri ukladaní trestu vychádzal z takto upravenej trestnej sadzby od 2 rokov do 5 rokov. Zároveň na splnenia podmienok uvedených v ustanovení § 42 ods. 1 Trestného zákona,

súd ukladal obom obžalovaným súhrnný trest odňatia slobody vzhľadom k rozsudku Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 7T 137/2016 zo dňa 18.01.2017.

S prihliadnutím na osoby obžalovaných, ktorí sú vzhľadom na ich predchádzajúce odsúdenia špeciálnymi recidivistami (v minulosti sa obaja dopúšťali totožnej trestnej činnosti, za ktorú boli opakovane odsúdení), ale tiež vzhľadom na okolnosti, za ktorých bola obžalovanými spáchaná trestná činnosť, ako aj na jej následky, súd obom obžalovaným uložil súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 2 (dvoch) rokov nepodmienečne, teda v dolnej hranici upravenej trestnej sadzby. Tento trest je tak z hľadiska individuálnej, ako aj generálnej prevencie postačujúci na ich nápravu a uvedenie si dôsledkov tejto svojej trestnej činnosti na výchovu a vzdelanie ich maloletých detí. Na strane druhej, v záujme zachovania kontaktu s ich deťmi a aby výkon trestu oboch obžalovaných neprimerane nepostihoval ich maloleté deti, súd uložil trest na dolnej hranici, ale vzhľadom na ich predchádzajúce odsúdenia ako aj na potrebu ukladania súhrnného trestu k nepodmienečnému trestu odňatia slobody, uložil trest odňatia slobody v jeho nepodmienečnej forme. Zároveň podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona súd zrušil výrok o treste z rozsudku Okresného súdu Kežmarok, sp. zn. 7T/137/2016 zo dňa 18.01.2017, právoplatný dňa 18.01.2017, ktorým bol obžalovaným uložený trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov nepodmienečne so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Súd v súlade s § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona zaradil obžalovaných na výkon uloženého trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, a to s poukazom na tú skutočnosť, že obaja obžalovaní boli v posledných 10 rokoch pred spáchaním prejednávaneho skutku v tomto konaní vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselnú trestnú činnosť.

Nakoľko opatrovník poškodených maloletých detí si náhradu škody neuplatnil, súd o škode nerozhodoval.

Poučenie:

Proti tomu rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia na Okresnom súde Kežmarok. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Rozsudok môže odvolaním napadnúť prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný, alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, poškodený pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci. Rozsudok možno napadnúť odvolaním len v niektorej jeho časti alebo sa odvolania výslovne vzdať.